

Č. 5229.

Samospráva obecní. — Řízení před nss-em (Slovensko): I. * Ke stížnosti podané obcí na Slovensku není třeba výkazu o tom, že se na podání usnesl zastupitelský sbor.

Honební právo (Slovensko): II. * Župní úřad může zrušit propachtování honitby, když má za to, že vyhláška nebyla uveřejněna způsobem zaručujícím dostatečnou její publicitu (t. j. pouze ve »Zprávách města Bratislavy«).

(Nález ze dne 18. prosince 1925 č. 24.331).

V ě c: Obec města Bratislavy proti župnímu úřadu v Bratislavě o propachtování honitby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Zastupitelský sbor města Bratislavy schválil dne 10. března 1924 pronájem honebního práva na t. zv. B-ově ostrovu ležícím v obci F. a patřícím vlastnický městu Bratislavi, Theodoru K., jenž při veř. dražbě, dne 28. února 1924 konané, právo honitby vydražil za nejvyšší podání 1020 Kč. Rozhodnutím z 21. července 1924 odepřel žal. úřad pronájem honitby schváliti z důvodu, že vyhláška o pronájmu honitby byla uveřejněna jen v úředních novinách města Bratislavy, tedy jen v kruhu nejužším. Dle všeobecné praxe v župě bratislavské jest třeba uveřejnění provésti i v sousedních obcích, aspoň v jednom deníku a v župních úředních novinách. Rozklady rady města Bratislavy žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl, připojil však poučení o tom, že si lze stěžovati do rozhodnutí jeho k nss-u. V důvodech toho rozhodnutí uvedl žal. úřad, že nemá možnosti své rozhodnutí měniti nebo rušiti, že okolnost, proč nestačilo uveřejnění dražební vyhlášky ve »Zprávách města Bratislavy«, byla již v prvním rozhodnutí dostatečně vysvětlena, že město Bratislava nemůže činiti výjimku, i že dle znění podmínek náklady s pronájmem spojené padají k tíži nikoliv města, nýbrž nájemce.

O stížnosti uvažil nss takto: — — — —

Po stránce formální vytýká odvodní spis žal. úřadu, že se městské radě bratislavské nedostává aktivní legitimace k podání stížnosti, a dovozuje, že jen zastupitelský sbor města Bratislavy byl by povolán stěžovati si k nss-u. Žal. úřad však přehlíží, že subjektem, jenž jedině může si k nss-u stěžovati, jest v daném případě jen město Bratislava samo. Zastupitelský sbor jeho jest jeho »representačním« (§ 32 zák. čl. XXII : 1886) orgánem, městská rada pak se starostou města v čele jeho zákonným orgánem výkonným. Z oboru působnosti, jednotlivým těmto orgánům zákonem přikázané, nelze nic dovoditi pro legitimaci jejich jménem obce ke stížnosti k nss-u. Že by pak v době podání stížnosti byly platily nějaké zákonné předpisy o určité formě projevu vůle obce k podání stížnosti k nss-u a k ustanovení zmocněnce, žal. úřad ne tvrdí, a ani právem tvrditi by nemohl. Nss neshledal pak také důvodu, aby bral v pochybnost formelní průkaz o zastoupení stěžující si obce.

Ve věci samé je na sporu jediné otázka, zda žal. úřad, maje rozhodovati o schválení pachtovní smlouvy, již pronajata byla honitba vydražiteli ve veř. dražbě, má právo propachtující obci uložit, aby veř.

dražbu vyhlásila i v listech jiných, než které si obec sama určila. Dle § 3 zák. čl. XX : 1883 má býti honitba propachtována, a jest při propachtování tom dbáti předpisů § 110 zák. čl. XVIII : 1871. Podle § 116 zák. čl. XXII : 1886 byl zák. čl. XVIII : 1871 nahrazen předpisy cit. čl. XXII : 1886, a platí nyní v té příčině jeho § 120, zařazený do IX oddílu o správě obecního majetku. Předpis ten stanoví, že propachtování obecního majetku může se státi zpravidla jen veř. dražbou, a že modalita dražby a nejvyššího podání stanoví a dražbu schvaluje ob. zastupitelstvo. Blíže náležitosti formelního vyhlášení dražby zákonem nejsou nijak upraveny.

Dle ustanovení § 3 zák. čl. XX : 1883 vyhrazeno jest schválení pachtu obecní honitby župnímu úřadu. Zákon nestanoví hledisek, s jakých úřad ten při schvalování tom má postupovati; jest tedy schválení to ponecháno volné úvaze úřadu. Volná úvaha ta není ovšem libovolná a neobmezená, nýbrž může se pohybovati jen v rámci účelů, jež sleduje jednak honební zákon, jednak řádná správa majetku obecního; jest tedy rámcem volné úvahy racionelní provozování práva myslivosti na straně jedné, a docílení co možná nejvyššího pachtovného na straně druhé.

Žal. úřad odepřel schváliti smlouvu pachtovní proto, že vyhláška o propachtování honitby veř. dražbou stala se jen v k r u h u n e j u ž š í m v úředním listě »Zprávy města Bratislavy«, a tedy nedostatečně, vycházejí zřejmě, jak i odvodní spis jeho svědčí, z úvahy, že toto nedostatečné vyhlášení dražby honitby, ležící v obci F., zavinilo malou účast uchazečů, a tím i špatnější finanční výsledek dražby, jenž mohl dopadnouti lépe, kdyby se byly o dražbě mohly dověděti i osoby mimo Bratislavu bydlící a na obecních záležitostech města Bratislavy nijak neinteresované, jež »Zpráv« nečtou.

Že by byl žal. úřad tím vybočil z mezí vlastní kompetence, ochranou shora uvedených účelů mu dané, stížnost netvrdí, naopak sama stojí na stanovisku, že dražba honitby musí býti d o s t a t e č n ý m způsobem uveřejněna, míní však, že »Zprávy města Bratislavy« jsou všeobecně známy, úplně dostačí k veřejnému vyhlášení dražby, a nahražují každé vyhlášení jiné.

Ale pak jde o pouhé hodnocení skutkových okolností v mezích kompetence úřadu pro rozhodování vyhrazené, jež nutno přenechati úřadu samému, a jež nss přezkoumati nemůže. Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5230.

Jazykové právo: I. O jazykovém právu obce jako strany v řízení.
— **II. K výkladu § 7. jaz. zák.**

(Nález ze dne 18. prosince 1925 č. 24.489.)

Prejudikatura: Boh. 4907 a CCXXXVI adm.

Věc: Městys V. (adv. Dr. Ferd. Heller z Prahy) proti ministerstvu vnitra o jazykové právo.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.